

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121208356
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3121208356.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11Csp/65/2021

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205 proti žalovanej A. B., štátna občianka Slovenskej republiky, narodená XX.XX.XXXX, bytom B., C. D. XXX, zast. ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, IČO 51 255 022 so sídlom Pod Hájom 1367/169, 018 41 Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 820,77 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

11Csp/65/2021

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100% o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

11Csp/65/2021

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. žalobou podanou dňa 28.12.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 820,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 28.05.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil, tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 30.10.2014 zmluvu o pôžičke č. 6189523 / XXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej pôžičku vo výške 3.000 Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných

splátkach v sume 91,51 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.490,60 Eur. Do podania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.626,44 Eur. Poukázal na ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, veriteľ v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 27.03.2019 – Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Veriteľ využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.05.2019 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 22.05.2019 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. K zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel veriteľ počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 13.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 820,77 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 5.447,21 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 54 91,51 4941,54 505,67 = 5.447,21. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 4.626,44 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 901,32Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 80,55 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 820,77 Eur - 0 Eur = 820,77 Eur. Ako dôkazy označil a predložil prílohy: Projekt rozdelenia, Plná moc + Osvedčenie o registrácii pre DPH, Zmluva o pôžičke, Zmluvné podmienky, Predžalobná upomienka + doručka, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, Prehľad splátok a úhrad.

2. Žalovaná po vyhovení žalobe a vydaní platobného rozkazu tunajším súdom podala vo veci odpor s odôvodnením, v ktorom uviedla, že nespochybňuje uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bez čísla zmluvy) dňa 30.10.2014 s právnym predchodcom žalobcu - Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok predmetom ktorej podľa časti III. bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 3 000,- € . Celková suma pôžičky predstavovala sumu 5 335,80 €. Podľa zmluvy boli dohodnuté splátky (Ak) vo výške 88,93 € v počte 60 mesiacov a splátka s poistením vo výške 91,51 € . Na zmluve je uvedená prvá splátka splatná dňa - 20.11.2014, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci , konečná splatnosť 10/2019, celkové náklady spotrebiteľa 2 335,80 €, mesačná výška poistenia 2,58 €, sadzba poistenia 2,9%, fixná ročná úroková sadzba 28,70%, RPMN (X) 28,70 %, priemerná hodnota RPMN 18,01%. Ma za to, že právny vzťah založený medzi spoločnosťou Quatro a žalovanou na základe zmluvy o bezúčelovej pôžičke zo dňa 30.10.2014 1je nutné posúdiť podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1.9.2014 do 31.12.2014. Predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľským subjektom - dodávateľom a spotrebiteľom má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klúde a bez časového stresu" podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne. Nemali by byť tiež žiadne pochybnosti, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (čl. 25 rozsudku Súdneho

dvora európskej únie Mostaza Claro). So vstupom do Európskej únie prijala Slovenská republika inter alia aj záväzky náležite transponovať smernice EÚ a v aplikačnej praxi aj naplňovať ciele týchto smerníc. V oblasti ochrany spotrebiteľa, a teda aj finančného spotrebiteľa Európska únia prijala viaceré smernice (Smernice EP a Rady z 23.4.2009 č. 2009/22 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov o súdnych príkazoch). Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“) si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor vo fundamentálnom rozsudku Océano Grupo Editorial SA C-240/98 až C-244/98 konštatuje, že je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky, a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Má za to, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona). V zmluve nie je jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom dojednané kedy nastane konečná splatnosť pôžičky, spotrebiteľovi z takéhoto dojednania nemohlo byť v čase uzavretia zmluvy o pôžičke zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť pôžičky. Dojednanie splátok pôžičky v počte 60 splátok splatných mesačne nie je naplnením zákonnej požiadavky na uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak ako ani uvedenie splatnosti 10/2019 nie je podľa zákonodarcu uvedenie konečnej splatnosti pôžičky. V zmluvách chýba údaj o konečnej splatnosti úverov. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 129/2010 Z.z.) je však tento údaj obligatórnou náležitosťou zmluvy. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený a nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru nie je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú súčasne nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písm. f) citovaného ustanovenia neprichádza do úvahy iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo. (Krajský súd v Prešove 2Co/219/2016) Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy, od počtu splátok. Spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že s dátumom splatnosti poslednej splátky musí byť spotrebiteľovi zrejmé, aký je termín konečnej splatnosti celého úveru. (Krajský súd v Žiline 11Co/160/2018). Žalobca vo svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu v čl. 2. uvádza, že podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 91,51 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.490,60 Eur. V predmetnej zmluve sa uvádza, že celková suma pôžičky predstavuje sumu 5.335,80 Eur. Tu je evidentný rozdiel medzi zmluvou a tvrdením žalobcu a to o sumu 154,80 Eur. Následne v čl. 5. návrhu žalobca uvádza, že ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 5.447,21 Eur(označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec splátka) . Uvedenú sumu (ďalej ako istina) tvorí súčet predpísaných splátok do zospatnenia dlhu (suma splátok) a suma po zospatnení. Je evidentné, že žalobcom prezentované sumy sú rozdielne. Následne poukazuje na výšku RPMN. V zmluve je uvedená vo výške 28,70% . Nakoľko použili internetovú kalkulačku z portálu : <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/>, aj keď uvedená kalkulačka nemá záväzný charakter a slúži výlučne na informatívne účely, no po zadaní vstupných parametrov úveru a to: Dátum poskytnutia úveru: 30.10.2014, Výške úveru 3.000,- Eur, Periodicita splátok mesačne, Počet splátok 60, Výška splátky 91,51 Eur vyšla RPMN vo výške 26,95 % a celková čiastka k zaplateniu vo výške 5.490,60 Eur. Keď vloží do tej istej kalkulačky úrokovú mieru 28,70% pri rovnakých vstupných parametroch: Dátum poskytnutia úveru: 30.10.2014, Výške úveru 3.000,- Eur, Periodicita splátok mesačne, Počet splátok 60, Výška úrokovej miery 28,70% vyšla im mesačná splátka vo výške 94,68 € , RPMN vo výške 28,70% a splatená suma vo výške 5.680,80 Eur. Aj samotným matematickým výpočtom 60 splátok X 91,51 Eur = 5.490,60 Eur. Je evidentné, že v predmetnej zmluve je nesprávne uvedené RPMN a to má dosah na celkové náklady spotrebiteľa ako aj na celkovú čiastku úveru. Na základe uvedeného je evidentné, že ani sám žalobca nemá presnú vedomosť o výške pohľadávky. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí sa pôžička s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročnú a bez poplatkov, keď nedostatok čo len jednej z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzených v § 9 ods. 2 má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej podaním zo dňa 12.05.2022 vo vzťahu k platnosti zmluvy a údajným neprijateľným zmluvným podmienkam uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaná rovnako tak nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená. Žalovaná bola pri podpise zmluvy riadne oboznámená s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude povinná platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporela a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uvádzame, že splátky sú splatné v zmysle Zmluvných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzavretá zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60. mesiacov pripadal na dátum 20.10.2019. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaná bola prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámená a tak mala vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaná musela mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Žalobca je toho názoru, že celková suma pôžičky a tiež RPMN je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 08.07.2022 k vyjadreniu žalobcu (k odporu proti platobnému rozkazu) uviedla, že tvrdenie žalobcu, že bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaná riadne oboznámená je irelevantné, lebo je čisto iluzórne, aby žalovaná cca 11 strán zmluvy plus Obchodné podmienky a ostatné podklady mohla prečítať v klude tak aby ich riadne pochopila. Aj keby to bolo skutočnosťou, je diskutabilné, že by niektoré veci v zmluve mohla ovplyvniť a meniť. Predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľským subjektom - dodávateľom a spotrebiteľom má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne. Poukázala aj na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom v čase podpisu zmluvy. Právny predchodca žalobcu v uvedenom prípade nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nakoľko aj v samotnej zmluve je ako doklad doložený k zmluve uvedený jeden výpis z účtu nie starší ako 1 mesiac. Z uvedeného výpisu nie je možné posúdiť

schopnosť splácať poskytnutý úver pravidelne. To, že dlžník je povinný poskytnúť pravdivé údaje pri žiadaní o úver, nezbavuje veriteľa výslovne formulovanej povinnosti odborne skúmať bonitu žiadateľa a ním poskytnuté údaje verifikovať. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ teda poskytol úver bez toho, aby mal prehľad o príjmoch žalovanej, jej pravidelných výdavkoch aspoň na základné životné potreby, prípadných vyživovacích povinnostiach či disponibilných zostatkoch a ostatných záväzkoch z prípadných skorších úverových alebo iných obdobných vzťahov. Veriteľ ani nezistoval, aká je ostatná úverová zaťaženosť žalovanej. Bez vyššie uvedených údajov však nie je možné objektívne zhodnotiť, či ďalší úver je vo finančných možnostiach žalovanej a nie je možné ani zistiť, aký je predpoklad platobnej disciplíny žalovanej. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zák. č. 110/2006 Z.z. a o priemerných výdavkoch obyvateľstva a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (Najvyšší súd ČR pod sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie 100 % istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ napr. dostane výpoveď z pracovného pomeru alebo dlhodobu ochorenie. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (rozhodnutie KS v Prešove pod sp. zn. 22Co/107/2018). K určeniu termínu konečnej splatnosti úveru uviedla, že vo vzťahu k prvej preskúmvanej náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy toto ustanovenie v čase uzatvorenia preskúmvanej úverovej zmluvy vyžadovalo, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Národná rada Slovenskej republiky dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustila od požiadavky uvádzania doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a vyžaduje len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôvodiac, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ V tejto súvislosti dávame do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-331-18 zo dňa 5. septembra 2019, kde bol prijatý záver, že vnútroštátnemu súdu prislúcha vykladať vnútroštátne právo, ktoré bolo účinné v čase relevantných skutkových okolností, v danom prípade v deň uzatvorenia dotknutej zmluvy, v čo najväčšej možnej miere a bez toho, aby sa požadoval výklad contra legem, v súlade so smernicou 2008/48, ako ju vykladá rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42, EU:C:2016:842); teda náležitosti zmluvy je potrebné vykladať v súlade so smernicou, aj keď v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo znenie vnútroštátnej právnej úpravy odlišné. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ v zásade platí zákaz horizontálneho priameho

účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli smernici priamy účinok. Súd preto musí skúmať, či môže smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. (Krajský súd v Žiline sp. zn.: 7Co/99/2017). V zmluvách chýba údaj o konečnej splatnosti úverov. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 129/2010 Z.z.) je však tento údaj obligatórnou náležitosťou zmluvy. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený a nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru nie je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú súčasne nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písm. f) citovaného ustanovenia neprichádza do úvahy iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo. (Krajský súd v Prešove sp. zn.: 2Co/219/2016). Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy, od počtu splátok. Spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že s dátumom splatnosti poslednej splátky musí byť spotrebiteľovi zrejmé, aký je termín konečnej splatnosti celého úveru. (Krajský súd v Žiline 11Co/160/2018). Žalovaná trvá na tom, že tak, ako je konečná splatnosť úveru uvedená predmetnej zmluve, nemožno ju považovať za uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, nakoľko ten musí byť uvedený pevným dátumom v tvare deň, mesiac rok a tak poskytnúť spotrebiteľovi dostatočne jasný a konkrétny údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Spotrebiteľ musí byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Ten musí byť priamo v zmluve výslovne uvedený presne, jasne, určite a zrozumiteľne bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Z jazykového výkladu pojmu „termín“ vyplýva, že sa pod ním v tomto prípade rozumie čas, kedy má byť úver splatný, pričom máme za to, že túto požiadavku spĺňa uvedenie dňa, mesiaca a roka, v ktorom má byť úver podľa zmluvy splatený. Zákonodarca teda nemohol mať na mysli pri stanovení termínu konečnej splatnosti úveru počet splátok. Termín konečnej splatnosti úveru nie je možné stotožniť s počtom splátok. Je potrebné si uvedomiť, že účelom zavedenia tejto náležitosti zmluvy bolo docieľiť, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti. Nepostačuje len údaj o počte splátok, keďže nemožno od spotrebiteľa požadovať, aby si matematicky vypočítal termín konečnej splatnosti z iných údajov v zmluve. Žalobcovi nič nebránilo, aby presne stanovil v tvare deň, mesiac rok dátum konečnej splatnosti úveru. Ak by za postačujúci bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, zákonodarca by do zákona nezakomponoval ďalšiu náležitosť, ktorou je okrem počtu splátok aj termín konečnej splatnosti úveru, lebo z výšky, počtu a termínu splatnosti jednotlivých splátok by sa dal termín konečnej splatnosti vypočítať vždy. Uvedený údaj teda v predmetnej zmluve absentuje a spôsobuje, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukazuje na skutočnosť, že v zmluve sa uvádza, že prvá splátka splatná dňa : 20.11.2014. V zmysle čl. 6 bod 6.2.Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. V zmysle čl. 3.bod 3.1. zmluvných podmienok sa uvádza, že spoločnosť poskytne klientovi pôžičku najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzatvorenia Zmluvy. Zmluva bola podpísaná dňa 30.10.2014 – t.j., že finančné prostriedky mali byť pripísané najneskôr do 13.11.2014 (10 pracovných dní). Žalobca ani v prehľade splátok a úhrad, ktoré priložil ako prílohu k žalobe neuviedol presný dátum poskytnutia predmetného úveru žalovanej. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že celková suma pôžičky a tiež RPMN je v zmluve uvedená správne, k tomuto uvádza nasledovné: Na stránke Ministerstva financií SR sú uverejnené pokyny k vyplňaniu hlásenia o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, kde sú uvedené všeobecné pokyny a to: 1. V hlásení o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch (ďalej len „hlásenie“) sa vykazujú

iba údaje o spotrebiteľských úveroch. Do hlásenia sa preto nezahŕňajú úvery poskytnuté bez úroku alebo akéhokoľvek poplatku, tzn. úvery s uvádzanou ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len „RPMN“) rovnou 0%, nakoľko takéto úvery nie sú spotrebiteľskými úvermi vzhľadom na znenie § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. 2. V hlásení veriteľa vyplývajú stav vždy k poslednému kalendárnemu dňu uplynulého kalendárneho štvrťroka, t.j. k 31.3., 30.6., 30.9. a k 31.12. aktuálneho kalendárneho roka. 3. Hlásenie je potrebné predložiť do 15 kalendárnych dní po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, t.j. za prvý štvrťrok bude hlásenie predkladané do 15.4., za druhý štvrťrok do 15.7., za tretí štvrťrok do 15.10. aktuálneho kalendárneho roka a za štvrtý štvrťrok do 15.1. nasledujúceho kalendárneho roka. Na základe uvedeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca mal výšku RPMN odvíjať od 2. štvrťroka 2014, kde výška RPMN pri spotrebiteľských úveroch zo zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vrátane je vo výške 14,36 % a nie ako je uvádzané v zmluve 18,01%. Tak ako už uvádzali v odpore na platobný rozkaz, že žalobca vo svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu v čl. 2. uvádza, že podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 91,51 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.490,60 Eur. V predmetnej zmluve sa uvádza, že celková suma pôžičky predstavuje sumu 5.335,80 Eur, pričom je evidentný rozdiel medzi zmluvou a tvrdením žalobcu, a to o sumu 154,80 Eur. Následne v čl. 5. návrhu žalobca uvádza, že ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 5.447,21 Eur (označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec splátka), ktorú sumu (ďalej ako istina) tvorí súčet predpísaných splátok do zospatnenia dlhu (suma splátok) a suma po zospatnení, pričom je evidentné, že žalobcom prezentované sumy sú rozdielne. Opakovane použili internetovú kalkulačku na portály: <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/>, kde sme zadali základné parametre úveru bez poistenia a to: Dátum poskytnutia úveru: 30.10.2014, Výška úveru 3.000,-Eur, Periodicita splátok mesačne, Počet splátok 60, Výška splátky 88,93 Eura a vyšla RPMN vo výške 25,50 % a celková čiastka k zaplateniu vo výške 5 335,80 Eur. V zmluve sa uvádza výška RPMN 28,70%. Ďalej poukázala na to, že zmluva vôbec neinformuje o podmienkach poistenia aspoň v rozsahu minimálnych náležitostí, ktoré musí obsahovať poisťovňa podľa ustanovenia § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Veriteľ sa navyše dopustil klamlivej obchodnej praktiky podľa § 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zároveň poisťovňa, v ktorej bude spotrebiteľ poistený, vyberá veriteľ. Ide o hrubo nevyvážené podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi, nereflektujúce na spotrebiteľa, ale výhradne na záujem dodávateľa na uzavretí poisťovnej zmluvy v prospech jeho zmluvného partnera a ich konštrukcia je jasným príkladom toho, ako banka u priemerného a neznaleho spotrebiteľa dosiahne viazanosť zmluvou, o ktorej uzavretie tento vôbec nemusí mať záujem. Predmetné ustanovenia zakladajú hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Akákoľvek zmluvná podmienka, ktorá vychádza z vopred prezumovaného súhlasu spotrebiteľa, je vychádzajúc aj z ustanovenia § 44 ods. 1 in fine Občianskeho zákonníka podmienkou neprijateľnou. Poisťovňu, ako aj zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby, žalovaná musela uzavrieť, nakoľko poistenie bolo vopred predformulované v zmluve, a teda ťažko možno očakávať, že by po nesúhlase žalovanej v s uzavretím poisťovnej zmluvy jej bol predložený nový formulár, kde by poisťovňa včlenená nebola. Pokiaľ veriteľ mal skutočný záujem uzavrieť poisťovňu zmluvu tak, aby nevznikli pochybnosti o dobrovoľnosti jej uzatvorenia, nič mu nebránilo žalovanej predložiť dve verzie úverovej zmluvy, jednu s poistením a druhú bez, čo však neučinil. V danom prípade poistenie bolo podmienkou poskytnutia úveru a v takom prípade náklady naň mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN a celkových nákladov spojených s úverom. Inak povedané, poisťovňa sa zahŕňa do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľskom úvere, ktorých ročné vyjadrenie zodpovedá hodnote RPMN len v prípade, ak spotrebiteľ musel uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok (viď. § 2 písm. g),

h) zákona č. 129/2010 Z.z.). V tejto súvislosti nesprávnosť v uvedení celkovej čiastky je premietnutá aj do nesprávnej hodnoty RPMN. Ďalej je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že žalovaná vykonávala splátky z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy s poisťovňou. Teda, ak samotný veriteľ zahrnul do výšky mesačnej splátky poplatok za poistenie, pričom podľa jeho tvrdenia ide o doplnkovú službu mimo poskytnutého úveru, potom mal byť poplatok za poistenie platený osobitne a nie v mesačnej splátke za úver. Jednoduchým výpočtom výšky splátky násobenej počtom splátok je bezpochyby možné dospieť k celkovej čiastke, ktorú má dlžník zaplatiť. V prípade, ak žalobca mal v úmysle uzatvoriť poistenie úveru ako doplnkovú službu, pričom by toto poistenie nebolo podmienkou na poskytnutie úveru, nič veriteľovi nebránilo v tom, aby poplatok za poistenie uviedol samostatne v osobitnej výške a nezaráčoval ho do výšky mesačnej splátky. Takéto uvádzanie údajov spotrebiteľského úveru potom pôsobí zavádzajúco a vyvoláva mylnú predstavu o celkovej čiastke úveru, pričom pri takomto zavádzajúcom uvedení podstatných údajov spotrebiteľského úveru by mohlo ísť aj o nekalú obchodnú praktiku zo strany

veriteľa. V prípade, ak by do výšky splátky sa zarátala aj výška poistného, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu k tejto doplnkovej službe, celkovú čiastku, ktorú by žalovaná mala zaplatiť, činila suma 5.490,60 Eur a v porovnaní s čiastkou, ktorá je uvedená v zmluve, je nesprávna, resp. absentuje správny údaj, v konečnom dôsledku vedie, tak ako súd vyššie konštatoval, k bezúčinnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Naďalej popiera výšku pohľadávky a má za to, že nárok žalobcu je nedôvodný.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.01.2024 uviedol k preverovaniu bonity žalovanej, že sa pridrižava vyjadrenia právneho zástupcu jeho právneho predchodcu počas konania na súde. Povinnosť kontroly registrov pre poskytovateľov úverov bola zavedená až novelou zákona k 01.04.2015. Právny predchodca tak postupoval plne v súlade s ust. § 7 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. platným a účinným k 30.10.2014. Na tomto mieste možno tiež spomenúť, že veriteľ si vyžiadal od žalovanej za účelom overenia jej bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Má za to, že zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovanej sankcionované bezúčinnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 z.z. 129/2010 Z.z. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 10/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do októbra 2019. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20.dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Zároveň nakoľko riadne plnenie splátok dlžníkom veriteľ objektívne nevie ovplyvniť a je závislé výlučne od správania len jednej zmluvnej strany zmluvy a to dlžníka, náš právny predchodca dobu trvania zmluvy stanovil objektívne zistiteľným spôsobom, t.j. Do splatenia všetkých záväzkov klienta zo zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ disponoval informáciou o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, čím bol dodržaný § 9 ods. 2 písm. f) z.č. 129/2010 Z.z. a dosiahnutý tak cieľ sledovaný týmto ustanovením zákona. K námietke týkajúcej sa hodnoty RPMN uvádzame, že platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. V zmysle vyhlášky MF SR 289/2010 Z.z. najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrtroka sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o objemoch novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet kumulatívne za všetkých veriteľov a priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.6189523 bola uzatvorená dňa 30.10.2014, t.j. po uplynutí 15 dní od zverejnenia údajov o priemerných hodnotách RPMN; preto sa na účely stanovenia priemernej RPMN použijú údaje za 3.kalendárny štvrtrok so stavom ku dňu 30.09.2014. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 28,70 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.09.2014 vo výške 15,52 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.09.2014 vo výške 18,66 % pre obdobie úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3.000,-Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 88,93 € bez poistenia. Žalovaná na úver uhrádzala mesačné splátky vo výške 91,51 Eur, nakoľko sa rozhodla pre poistenie úveru. V uvedenej výške splátky je už poistenie zohľadnené. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 28,70 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala predstavuje 5.335,80 Eur bez poistenia. Je logické, že nakoľko žalovaná poistenie neodmietla, celková čiastka, k zaplateniu ktorej sa zaviazala bola s ohľadom na výšku poistenia vyššia, t.j. predstavuje sumu 5.447,21 Eur ako to vyplýva aj zo žaloby, a súčasne ako uvádza samotná žalovaná. Poukazuje na skutočnosť, že z obsahu predloženej úverovej zmluvy, konkrétne čl. VI - Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné) je preukázané, že poistenie k úveru bolo dobrovoľné a jeho uzavretie nebolo podmienkou pre získanie úveru. Poplatok za poistenie bol uvedený najskôr samostatne vo výške 2,58 Eur, rovnako aj riadna splátka bez poistenia 88,93 Eur, až následne bola žalovanej oznámená konečná splátka úveru spolu

s poistením. Podľa ust. § 2 písm. g) z.č. 129/2010 Z.z. „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“. Z predložených listinných dôkazov je preukázané, že žalovaná nebola povinná uzavrieť poistnú zmluvu ako podmienku pre získanie úveru. Žalovaná mala možnosť poistenie odmietnuť. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko uzavretie poistenia nebolo podmienkou získania úveru, v zmysle ust. § 2 písm. g) z.č. 129/2010 Z.z. poistné nepatrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, tj. nepatrí ani do výpočtu RPMN. RPMN tak bola v zmluve uvedená správne v súlade so zákonným vzorcom. Naďalej má za to, že predložená zmluva o pôžičke č. 6189523 spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania. Týmto odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR.

6. V priebehu konania pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. postúpil pohľadávku proti žalovanej obchodnej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., a navrhol pripustiť zmenu účastníka na strane žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 11Csp 65/2021-72 zo dňa 21.07.2022 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

7. Súd vec prejednal podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktorí neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali.

8. Z vyjadrenia žalovanej prostredníctvom splnomocneného zástupcu na pojednávaní vyplynulo, že v plnom rozsahu sa pridrižiava doterajších vyjadrení žalovanej s tým, že veriteľ v predžalobnej upomienke zo dňa 27.03.2019 uvádza sumu 223,59 Eur čo nezodpovedá trom splátkam v dohodnutej výške, ktorá suma by bola 274,53 Eur. Má za to, že nebolo dodržané ust. § 53 ods. 9 Oočianskeho zákonníka. Vzhľadom aj na uvedené namieta aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, nakoľko nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z dôvodu neplatného zosplatnenia úveru a podľa zákona o bankách (§ 92 ods. 8) banka nemôže postúpiť „živú“ pohľadávku na tretí subjekt pričom v čase keď bola uzavretá Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok žalovaná nebola ani v omeškani, nakoľko podľa prehľadu, ktorý žalobca predložil k návrhu posledná splátka bola uhradená 27.11.2018 vo výške 100,-Eur. Nárok žalobcu považuje za nedôvodný.

9. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s predloženými listinami, a to notárska zápisnica N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, E. XXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 vrátane prílohy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.10.2014, súhlas so spracovaním osobných údajov vyhlásených klientov, záp.. štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, predžalobná upomienka zo dňa 27.03.2019 vrátane doručky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad, odpor proti platobnému rozkazu, stanovky zástupcu žalovaného vrátane zápisnice z ustanovujúcej členskej schôdze, zo dňa 4.1.2018 a zo dňa 27.11.2018, vyjadrenie právneho predchodcu žalobcu k odporu žalovanej, príloha č. 3 a Dodatok č. 5 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcu, vyjadrenie žalobcu zo dňa 12.01.2014 a zo dňa 26.03.2024 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

10. Dňa 30.10.2014 uzavrel Consumer finance holding, a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6189523, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky vo výške 3.000 Eur žalovanej s tým, že žalovaná sa zaviazala uhradiť veriteľovi 60 mesačných splátok pôžičky po 88,93 Eur, s poistením (2,9% vo výške 2,58 Eur mesačne) vo výške 91,51 Eur, ročných vždy 20. dňa v mesiaci, s uvedením celkovej čiastky vo výške 5.335,80 Eur, celkových nákladov spotrebiteľa v sume 2.335,80 Eur. V zmluve je uvedená fixná ročná úroková sadzba 28,70%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 28,708%. Priemerná hodnota RPMN je uvedená vo výške 18,01%. V zmluve je uvedený dátum splatnosti prvej splátky 20.11.2014 a termín konečnej splatnosti(mesiac/rok) je 10/2019. Doba trvania zmluvy je vymedzená slovami: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Zároveň v IV. časti zmluvy označenej ako prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky, žalovaná podpisom zmluvy a vyznačením základného súboru poistenia (jedna z 2 možností, pričom možnosť odmietnuť poistenie zo zmluvy nevplyva) vyjadrila svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky poskytovanej spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. podľa Rámcovej zmluvy o poistení, uzatvorenej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. V čl. 9 bod 9.2. zmluvy o pôžičke je zakotvené právo dlžníka odstúpiť od zmluvy o úvere bez udania dôvodu v lehote 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy o pôžičke alebo odkedy sú dlžníkovi doručené Zmluvné podmienky podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ak tento deň nasleduje po dni uzavretia zmluvy o úvere. V čl. 13. bod 13.2. zmluvy je dohodnuté, že veriteľ je oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od dlžníka zaplatať celej pohľadávky veriteľa, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a to za podmienok uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

11. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o úvere súd zistil, že žalovaná uhradila veriteľovi titulom pôžičky celkom sumu 4.626,44 Eur.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.03.2019 Všeobecná úverová banka, a.s. (ako právny nástupca Consumer finance holding, a.s. v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením) vyzval žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 223,59 Eur bezodkladne, na označený účet s tým, že ak nebude uhradená splátka splatná v mesiaci 1/2019 do 05.05.2019, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Z fotokópie doručenky vyplýva, že žalovaná prevzala upomienku dňa 03.04.2019. V liste zo dňa 22.05.2019 adresovanom žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s. oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy č. 6289523 v celkovej výške 820,86 Eur sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

13. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 17.06.2022 vyplynulo, že Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanej, že ako postupca k 14.06.2022 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 6189523 uzavretej dňa 30.10.2014 na žalobcu.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke /ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z."/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu,

alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

19. Podľa § 17 ods. 1 cit. zák., v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu

osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len "Občiansky zákonník"/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer finance holding, a.s. resp. Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovanou vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná obsah zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek iným spotrebiteľom. Žalovanej poskytol veriteľ úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľka. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými nadobudol od veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. (v dôsledku zlúčenia sa právnym nástupcom pôvodného veriteľa Consumer finance holding, a.s., stala Všeobecná úverová banka, a.s., ako vyplýva z predloženej notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017) žalobca. Veriteľ mal možnosť previesť práva zo zmluvy o úvere na tretí subjekt, keďže nastala konečná splatnosť predmetného úveru dňa 20.10.2019

a k postúpeniu pohľadávky došlo na základe Rámcovej zmluvy zo dňa 30.11.2017 v znení je Dodatku č.5 zo dňa 30.11.2021 podľa Žiadosti o postúpenie o prevod zo dňa 14.06.2022 ku dňa 14.06.2022. Žalovanej bolo postúpenie pohľadávky oznámené postupcom.

26. Po posúdení predloženej zmluvy o pôžičke má súd za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o pôžičke, na ktorú je však potrebné aplikovať aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Pri skúmaní náležitostí z úverovej zmluve vyplynulo, že nie je v nej uvedený správny údaj o priemernej RPMN. V úverovej zmluve je tento údaj uvedený nesprávne ako 18,01%, avšak zo zverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014 ku dňu 30.09.2014 (č.l. 61 spisu) vyplýva, že pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov pri úvere od 1.500 eur do 6.500 eur je priemerná RPMN 18,66 %. V úverovej zmluve je nesprávne uvedený údaj za 2. štvrtrok ku dňu 30.06.2014. Nakoľko predmetná zmluva bola uzavretá dňa 30.10.2014, je potrebné aplikovať priemernú RPMN zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014 zverejnených ku dňu 30.09.2014. Veriteľ ako subjekt poskytujúci spotrebiteľské úvery si musí byť vedomý správneho údaju o priemernej RPMN. Napriek tomu správny údaj v úverovej zmluve uvedený nebol. Z tohto dôvodu je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov (§11 ods.1 písm b) zákona č. 129/2010 Zb.).

27. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nesporne preukázané, že táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, t.j. nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o pôžičke nie je vôbec zrejmé, z akých údajov veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. V zmluve o pôžičke je síce uvedené (bod 7), že RPMN sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je v zmluve uvedený spolu s významom symbolov použitých vo vzorci, avšak v zmluve o pôžičke nie sú uvedené konkrétne vyčíslené predpoklady, z ktorých veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Preto pri údaji o ročnej percentuálnej miere nákladov zákon stanovuje povinnosť uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a teda nepostačuje uviesť len samotnú jeho výšku (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/7/2017 zo dňa 6.4.2017). Uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g) podľa ktorého: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“.

28. Zároveň v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, a síce termín konečnej splatnosti a rovnako tak doba trvania zmluvy. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje časovú špecifikáciu doby trvania zmluvy a zároveň dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Termín konečnej splatnosti je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený ako „10/2019“, doba trvania zmluvy je určená „úplným splnením všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“ čo v oboch prípadoch nezodpovedá vyššie opísanej zákonnej požiadavke na uvedenie termínu končenej splatnosti a doby trvania zmluvy, keďže v nich chýba presné časové vymedzenie doby trvania zmluvy, či deň konečnej splatnosti úveru. V zmluve absentuje aj údaj - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) cit. zákona)

29. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórných náležitostí predmetnej zmluvy je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

30. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovanej bola veriteľom poskytnutá pôžička v sume 3.000 Eur, pričom žalovaná vrátila nesporne vyššiu sumu ako predstavoval poskytnutý úver súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaná bola v spore v celom rozsahu úspešná, žalobca neúspešný a preto patrí žalovanej vo vzťahu voči žalobcovi náhrada trov konania v plnom rozsahu. O výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

11Csp/65/2021

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.